

[Niels Anker Kofoed]

Hvis jeg endelig skal komme med nogle kritiske bemærkninger – jeg giver ret i, hvis det kan fastholdes, at der ikke kan være langt fra grundforskning til anvendt forskning – så tror jeg, vi er så langt i dag, at vi måske også skulle anvende nogle midler til anvendt forskning lidt kraftigere.

Jeg har lagt mærke til ved nogle projekter, jeg er med i, hvor vanskeligt det er at komme igennem hos myndighederne og få støtte til at lave de nye ting ved praktiske foranstaltninger. Vi kan godt få tilskud, og hvad det hedder, til forskning, men vi har meget vanskeligt ved at få nye ting lavet på den forskning, vi allerede har. Jeg tænker på bioraffinaderier, hvor der er masser af muligheder, men hvor vi ikke kan komme i gang, fordi der ikke er midler til stede.

Men altså min ros til undervisningsministeren og dermed vores tilslutning til at arbejde videre med forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Det vakte nogen forundring hos en del af os, da det pludselig forlød, at undervisningsministeren var begyndt at indkalde ansøgninger til et bioteknologisk udviklingsprogram, selv om et flertal i Folketinget havde pålagt ham at få vedtaget et beslutningsforslag før programmets iværksættelse.

Nu har jeg så fået den forklaring, at ministeren blot ønskede at være velforberedt og kende ideerne fra forskningsverdenen. Det lyder som lidt af en søforklaring, men under alle omstændigheder har vi nu fået beslutningsforslaget fremsat, og lad så forhistorien være glemt.

Det, der umiddelbart slår én ved gennemlæsning af forslaget, er, at det ikke er nemt at læse ud af det, hvad der faktisk vil ske. Der angives en økonomisk ramme og nogle brede målsætninger, men særlig præcist er det ikke. Da vi behandlede Socialdemokratiets beslutningsforslag i foråret, var hovedtanken, at det var for upræcist til at danne grundlag for en folketingsbeslutning. Nu må vi så konstatere, at ministerens forslag ikke er stort mere præcist.

Det fremgår, at ministeren vil oprette nogle samarbejdsgrupper mellem forskellige forskningsinstitutioner. Af en eller anden grund kaldes disse samarbejdsgrupper for »centre«, selv om det fremgår, at der ikke er

tale om fysiske centre. Ministeren skal dog roses for at have droppet tanken om et overorgan under det monstrøse navn »Danmarks Bioteknologiske Forskningscenter«. Disse centre skal styrke den bioteknologiske forskning inden for nogle meget bredt formulerede emneområder. Det synes at fremgå, at de mere præcise målsætninger skal formuleres på baggrund af ideer i de indsendte ansøgninger.

Det er ikke i sig selv dårligt at indkalde ideer fra forskningsinstitutionerne. Interesse for bestemte emner og problemer er en vigtig drivkraft for forskningen, men det er vigtigt at præcisere, at det også er nødvendigt at udbyde forskningsprojekter på basis af samfundsmæssige ønsker til udviklingen.

Som eksempel på sådanne områder kan nævnes muligheden for at ombygge sammenhængende produktionskæder fra landbrug til industri, der fundamentalt er forureningsfri. Det var også det problem, fru Jytte Hilden var inde på. Jeg er meget enig i de bemærkninger, hun kom med. Et andet område er økologisk forskning, hvor de indtil nu behandlede sager har vist behov for øget viden.

Begge de nævnte områder er for så vidt dækket af stikordet i beslutningsforslaget. Men det er fuldkommen umuligt at se, hvilken vægt de vil indgå med i det endelige forskningsprogram.

Jeg vil også nævne, at der er behov for egentlig kritisk forskning i denne forbindelse. De fleste forskere er ifølge sagens natur optaget af de nye muligheder og er derfor positive over for dem. Men der er også skeptiske biologer, og det er væsentligt for befolkningens samlede vurdering, at også de kritiske synspunkter kan uddybes gennem forskning.

Økonomisk er forslaget mindre ambitiøst end såvel den såkaldte Grønspættebog som Socialdemokratiets beslutningsforslag, der begge opererer med udgifter på ca. 260 mill. kr. om året i 10 år. Regeringen foreslår et foreløbig 4-årigt program, startende med 75 mill. kr. årligt og sluttende med 150 mill. kr. årligt. På det punkt er vi enige med regeringen. Det foreslåede startbeløb forekommer rimeligt, og rammen kan altid udvides, i den udstrækning der viser sig grundlag for det.

I denne forbindelse vil jeg rose ministeren for at love at give de to relevante folketingsudvalg en orientering i slutningen af 1987. I den forbindelse vil der formodentlig blive